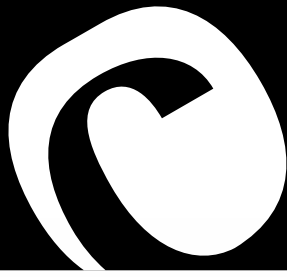

1,80 €

núm. 54
agost
setembre 09

culturàlia

Revista cultural de Tàrraga

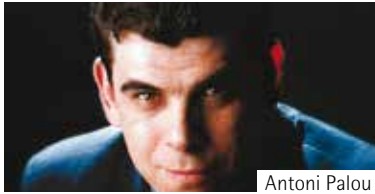
La Fira del Teatre ja és un referent

4 actualitat
FiraTàrraga'09
s'internacionalitza

8 comarca
La Terrasetta
de Can Colapi

12 memòria històrica
El Pilar
d'Almenara

Portada 54
Fotografia: Laia Pedrós

Antoni Palou

Editorial

Estrena de temporada

Estrenem temporada i ho fem amb la il·lusió renovada que tot nou projecte comporta per si sol; a les portes de la tardor, l'estiu ha estat molt agradable, ornat amb moltes i variades propostes de les quals en destaco algunes: Així, l'encertada programació del cicle de concerts a la ruta del Cister, en especial els concerts de música lírica a Sant Bartomeu de Bellpuig del grup Sons&Sons del 16 d'agost, destacant la particular interpretació de l'opereta de la Vidua Alegre de Franz Lehárt, així com l'extraordinari concert de Santes Creus del 12 d'agost ofert per Soul Gospel i com a digne colofó el de Vallbona de les Monges del dia 22 d'agost de 2009, concert en estat pur, enriquit amb ingredients de música irlandesa, folk i blues on el Joan-Pau Cumellas Quartet es va mostrar particularment brillant, un plaer pels sentits, de debò; per altra part, mereix un reconeixement també el cicle de concerts organitzat pel Consell Comarcal anomenat Nits d'Estiu, i en particular el concert del grup Ainur que ens deleità el passat 10 de juliol en la inauguració de l'ampliació de la Sala dels Arcs del castell de Maldà; com també el concert del nostre estimat Xavier Ribalta del 28 d'agost que clausurava el cicle de concerts a la fresca de la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Tàrrrega, un emotiu i intimista concert a la plaça dels Comediants, basat en el seu darrer recopilatori Una vida per la cançó; com sempre, ens va agradar molt.

També cal reconèixer l'extraordinària aportació de Manel Mayoral al patrimoni cultural de les nostres contrades, celebrant el passat 5 de setembre el 5è aniversari del Museu de Juguets i Autòmats, més de 110.000 visitants ha portat a Verdú des d'aquell setembre de 2004, creant un espai reconegut ja internacionalment, comentà en Manel que "l'èxit del Museu és l'èxit del territori", i no li manca raó.

I si això ha estat el passat, anem al futur, i cal destacar l'encertada programació d'aquesta nova temporada de teatre a Tàrrrega 2009-2010, en especial l'obra Variacions Enigmàtiques de Votarga Produccions, amb Ricard Borràs, la maternitat d'Elna de Projecte Galilei i Fum de Teatre de Guerrilla que de ben segur ens farà passar uns moments entretinguts amb una forta càrrega d'humor, que prou falta ens fa, donat el que està caient aquí a fora...

I començàvem dient que tenim l'esperit renovat, així és, i des del Centre Cultural, estrenem nova temporada i propostes que us anirem fent arribar, canvis a la gala de premis Culturàlia, nous col·laboradors a la revista, més tertúlies dels dijous al Daus, noves descobertes de l'entorn, i un munt de propostes que seran del vostre gust, així ho esperem; cal afrontar aquests temps difícils amb renovada il·lusió, i cal veure el vas mig ple, no mig buit, cal sumar i no restar, i totes aquestes consignes cal renovar-les periòdicament, sense qüestionar-nos massa el per què...

Els articles publicats a *Culturàlia* només reflecteixen l'opinió de qui els signa. El Consell de redacció de la revista es reserva el dret de publicar o no les cartes adreçades al director i de resumir-ne els continguts.

Revista cultural de Tàrrrega

Núm. 54 | agost_setembre '09

Direcció
Antoni Palou
Centre Cultural de Tàrrrega

Directora executiva
Rosar Torruella

Redacció
Laia Pedrós
Annabel Roca

Correcció
Annabel Roca

Disseny i publicitat
David Mora
Silvia Pedreira

Fotografia
A. Marcos Torruella
Laia Pedrós
Antoni Palou

Col·labora
Antoni Palou
Pep Vall
Jordi Auberni Serra
Ajuntament de Tàrrrega

Edició i màrqueting
Centre de Disseny Innova, sl
Av. Catalunya, 61, entl. 1a < Tàrrrega
Tel. 973 314 698 < Fax 973 314 699
culturalia@centredisseny.com
www.centredisseny.com

Dipòsit legal: L-1528/98

2 | editorial
Estrena de temporada

3 | notícies

4-7 | actualitat
FiraTàrrrega'09 internacionalitza el teatre al carrer

8-10 | comarca
La Terrasseta de Can Colapi

10-11 | notícia ampliada
Guimerà reviu l'època medieval

12-15 | memòria històrica
El Pilar d'Almenara

16-17 | entrevista
Marc Bonastre músic

18-19 | entitat cultural
Grup de Dimonis Foc i Foll de Bellpuig

20 | opinió
Optimisme, un valor positiu

21 | rutes culturals
Pujalt

22-23 | la cuina agenda llibres

Tàrrrega participa en el festival Emergent amb un taller internacional de fotografia

La capital de l'Urgell participarà en la segona edició del Festival de Fotografia i Arts Visuals Emergent-Lleida. Del 16 al 18 d'octubre es farà un taller internacional de fotografia dirigit per Joan Fontcuberta i impartit per Lynne Cohen (Canadà) i Jochim Schmid (Alemanya). El taller s'anomena Reciclant fotografies: arxius, samplings, postals, fotos trobades i treballa el tractament de les imatges antigues. Així, els participants produiran un treball connectat amb algun lloc de la ciutat prèviament documentat.

D'altra banda, la Sala Marsà de Tàrrrega acollirà entre els dies 16 i 31 d'octubre l'exposició El Vel de Verònica en col·laboració amb la Fundació Forvm de Tarragona. Aquesta reunirà una selecció de fotografies de gran qualitat amb la temàtica del retrat com a eix central fetes per una trentena d'artistes d'arreu del món com Loretta Lux, Oriol Maspons o Richard Avedon, entre d'altres.

I ja per acabar, sis nois i noies del Centre Obert de Tàrrrega han participat en el programa Fotografia i Inclusió que utilitza la fotografia com a eina pedagògica de creació i participació activa. Ells han realitzat un treball fotogràfic documental vers el seu entorn més immediat: família, amistats, treball o temps d'oci. Aquest treball es podrà veure en una exposició que s'inaugurarà el dia 20 d'octubre al claustre de l'IEI de Lleida.

Tàrrrega aplega diferents activitats culturals en un cicle sobre el fenomen migratori

Les Diferents Cares de la Immigració 2009 presenta una desena de propostes del 25 de setembre al 13 de novembre

L'Ajuntament de Tàrrrega convoca de nou un cicle d'activitats participatives que conviden a reflexionar sobre el fenomen migratori. Les Diferents Cares de la Immigració 2009 aglutina una desena de propostes entre el 25 de setembre i el 13 de novembre que inclouen conferències, teatre, cinema, exposicions de pintura i tallers de gastronomia. Com en els darrers anys, la finalitat d'aquesta programació és la difusió d'aspectes sovint desconeguts sobre la població nouvinguda, persones que han hagut de deixar la seva terra i les seves famílies per millorar la qualitat de vida, adaptant-se a un entorn que inicialment els és aliè. Alhora, i en un to més lúdic, Les Diferents Cares de la Immigració fa d'altaveu dels costums socials i culturals d'aquestes comunitats, propiciant la creació d'espais de trobada entre població autòctona i estrangera. Al cicle conflueix la tasca de diferents àrees de l'Ajuntament sota la coordinació de la Regidoria d'Acció Social. A més de ponències directament adreçades a professionals (mitjançant inscripció) i projeccions de cinema per alumnes dels centres educatius de Tàrrrega, Les Diferents Cares de la Immigració 2009 ofereix activitats gratuïtes, de les quals sobresurt la representació d'una peça teatral marroquina parlada en llengua àrab dialectal.

Josep Antoni Martí Talavera presenta el seu llibre de vivències L'Hort de Cal Cantirer de Tàrrrega

El targarí Josep Antoni Martí Talavera, docent jubilat i professional de la fotografia, va presentar el dia 16 de setembre a la biblioteca de la capital de l'Urgell el seu primer llibre, en què evoca els anys d'infantesa i joventut. Sota el títol L'Hort de Cal Cantirer de Tàrrrega, en referència a la ja desapareguda masia familiar, Martí Talavera relata les seves vivències en una ciutat que s'ha anat transformant a passes de gegant durant la segona meitat del segle XX. El volum esdevé un repàs sentimental a la petita història targarina on l'autor alterna textos amb instantànies seves sobre el paisatge urbà i humà de la localitat. La presentació de L'Hort de Cal Cantirer de Tàrrrega comptà amb la presència de l'escriptor Xavier Garcia, qui valorà el testimoniatge individual de Martí Talavera com a contribució a la memòria col·lectiva "mitjançant un llibre sincer i noble". En el decurs de l'acte, el pintor Salvador Ferrer Martí pintà un quadre davant els assistents.

FiraTàrraga'09

internacionalitza
el teatre al carrer

La 29a edició de FiraTàrrrega va abaixar el teló el 13 de setembre després de quatre dies intensos oferint funcions teatrals per a tots els gustos. Segons va manifestar el mateix alcalde, Joan Amézaga, "és molt difícil comptabilitzar els visitants de FiraTàrrrega però estem convençuts que hem superat les expectatives i que la crisi no ha fet que el nombre de visitants fos inferior que en edicions anteriors sinó tot el contrari, almenys així ho demostren les xifres del càmping. La passada edició va rebre unes 6.200 persones mentre que enguany n'ha rebut més de 7.000 durant tot el cap de setmana".

Text: Servei de Premsa de FiraTàrrrega i Laia Pedrós
Fotografia: Laia Pedrós

Pel que fa a les entrades pels espectacles enguany van augmentar en un 50%, en total se'n van vendre 18.000. El bon ritme en la venda d'entrades ja es va fer notar durant les dues primeres jornades de la Fira, en el transcurs de les quals set companyies van exhaurir totes les entrades. La nit de divendres ja s'havien acabat les entrades per a la meitat de les funcions de sala i el dissabte a la tarda es va penjar el cartell de ple en bona part dels espectacles de pagament. El diumenge al migdia només quedaven entrades per a 26 espectacles dels 96 programats.

Els Espais Empresa també foren molt concorreguts i van constituir un focus d'atracció de públic. Segons les dades facilitades per les mateixes empreses, l'Espai Accés Teatre -gestionat per Teatre de Ponent- va tenir una ocupació del 65%. Així mateix, l'espai 23 Arts, gestionat per l'empresa que porta el mateix nom (amb oferta d'espectacles gratuïts) va registrar una ocupació del 90%.

Espectacles

Cal destacar que FiraTàrrrega 2009 fou l'aparador de 82 companyies nacionals i internacionals que van portar a la capital de l'Urgell més de 200 funcions. Per la seva part, la programació oficial estava integrada per 63 companyies que van presentar a la Fira 78 propostes artístiques. En aquest sentit,

17 d'aquestes eren estrenes. Així mateix, la programació oficial va apostar per les companyies del país, ja que representaven més de la meitat d'aquesta programació.

Professionals

Durant tots els dies de la Fira a la Llotja s'hi va respirar un dens ambient d'intercanvi comercial, fet que va comportar que, tant els professionals que hi van assistir en qualitat de venedors com els que hi van assistir en qualitat de compradors, van poder establir diferents contactes que poden fructificar en contractacions.

En aquesta 29a edició de la FiraTàrrrega es van acreditar 829 professionals, pertanyents a 427 entitats i institucions. Per procedència, es constata un manteniment en el nombre de programadors catalans i de la resta de les Comunitats Autònomes a la Fira, mentre que es fa palès un augment notable de professionals estrangers que elegeixen FiraTàrrrega per conèixer l'actualitat escènica i internacional. Així, del total de programadors acreditats, 433 foren catalans, pertanyents a 179 entitats; 202, de la resta de l'Estat espanyol, pertanyents a 119 entitats; 194, estrangers, en representació de 129 entitats o institucions.

Nous espais

El director artístic, Jordi Colominas, va dir que "en les properes edicions de FiraTàrrrega s'intentarà mantenir els espais de creixement, així com buscar nous espais per tal d'evitar allaus de gent". Segons aquestes declaracions l'any vinent hi haurà representacions teatrals al parc de Sant Eloi inaugurat enguany amb Blanc!, al polígon industrial Riambau i com a novetat a la futura Avinguda Catalunya en què s'està treballant actualment.

La Terrasseta de Can Colapi

Text: Annabel Roca
Fotografia: La Terrasseta

Nits culturals a la fresca

La Terrasseta de Can Colapi és un festival gratuït i sense ànim de lucre que es fa cada estiu a Tàrrrega i que té per objectiu principal dinamitzar durant el mes d'agost l'agenda lúdico-cultural de les nostres terres. El festival, que aquest any duu a terme la seva novena edició, està actualment ben consolidat i és una aposta per la cultura, per la transgressió artística i pels nous talents.

La Terrasseta va nàixer l'any 2000, un any després que diversos grups actius a Tàrrrega s'organitzessin i creessin l'Associació Cultural Nous Espais. Els grups, que fins aleshores es dedicaven a activitats diverses que anaven des de l'edició de revistes fins a l'organització de concerts, van decidir agrupar-se l'any 1999 per tal de tenir més força. De seguida van apostar per crear una alternativa d'oci per les nits d'estiu i van fer una proposta senzilla però d'èxit assegurat: activitats culturals gratuïtes i a l'aire lliure, de qualitat i innovadores a la ciutat de Tàrrrega.

L'Associació Cultural Nous Espais funciona de forma assembleària i és qui decideix sobre els continguts i l'organització de La Terrasseta. Els seus membres es reuneixen cada quinze dies des del mes de febrer fins que acaben totes les activitats del festival, que ja és al setembre. La majoria dels seus membres combinen aquesta activitat amb la seva vida laboral normal. A pesar d'això, des de fa dos anys i veient el volum de feina, l'Associació ha decidit alliberar les dues persones encarregades de les tasques administratives i de la cerca d'artistes d'aquesta feina, que ara es reparteix entre la resta de membres. Actualment una d'aquestes persones és l'encarregada de la barra i l'altra és el tècnic de llum i de so.

Cal dir que l'Ajuntament de Tàrrrega subvenciona dos sous durant dos mesos. La resta de membres treballen en

l'organització dels espectacles de manera desinteressada durant tot l'estiu.

La programació definitiva es tanca entre els mesos de maig i juny, i el repartiment de les activitats sempre s'estructura de la mateixa manera. Així, els dijous hi ha concerts en directe; els divendres els protagonistes són els espectacles audiovisuals (cinema, curtmétratges, animació per ordinador...); els dissabtes els encarregats d'amenitzar la nit són els discjòqueis, videojòqueis o la música electrònica en directe; finalment, el diumenge és el dia de les arts escèniques: teatre, dansa, circ... Les activitats engeguen entre les deu i quarts de dotze de la nit, segons el dia, i l'entreteniment està garantit fins ben entrada la nit.

Aquest any La Terrasseta va engegar el 30 de juliol i va amenitzar els caps de setmana fins al 23 d'agost. Durant aquest temps hi van passar grups com X-Makeena, Electroputas, La Transfrontalière de l'amor o The hairy legs; artistes com Sergi Fäustino o Jaume Uriach DJ; espectacles com Autocine, i pel·lícules com Persèpolis.

Des de l'organització de La Terrasseta consideren que part de l'èxit d'aquest festival es deu a l'espai on se celebra. Des de l'any 2000, l'Associació Cultural Nous Espais, juntament amb altres associacions i l'Ajuntament, està recuperant l'antic Camp dels Escolapis. Aquest espai, gairebé perdut, era antigament un gran complex esportiu a l'aire lliure.

El fet d'estar rodejat de pins, xiprers i altres arbres el converteixen en un espai fresc i molt especial per a les nits d'estiu.

Pel que fa a la contractació dels grups, l'organització del festival segueix des dels seus inicis cinc criteris bàsics: es busquen la qualitat i els espectacles innovadors en el seu gènere, s'aposta pels talents locals, es dona suport als artistes que estan començant la seva carrera i es busquen espectacles plens de contingut que despertin consciències. D'aquesta manera, l'Associació Cultural Nous Espais busca sorprendre el públic que assisteix periòdicament a La Terrasseta i transmetre la il·lusió i la màgia de les noves creacions.

Un altre punt molt característic de La Terrasseta és la seva decoració, que es fa amb material reciclat gràcies a la participació voluntària d'una trentena de persones que no són membres de l'Associació. D'altra banda, els organitzadors i les organitzadores destaquen que resten oberts a totes les propostes que els arriben des de la resta de col·lectius i associacions targarines.

L'afluència de públic a La Terrasseta és força gran. Així, es calcula que l'any passat hi van assistir unes 6.000 persones. De cara a l'edició d'aquest 2009, s'han buscat propostes innovadores que portin a la ciutat un nombre de públic força considerable d'altres indrets de Catalunya. ☺

Guimerà REVIU L'ÈPOCA medieval

Text: Laia Pedrós
Fotografia: Laia Pedrós

Unes 20.000 persones es van acostar a la petita vila de Guimerà el cap de setmana del 8 i 9 d'agost per revivre en primera persona l'època medieval.

Les previsions del mal temps no van impedir que Guimerà celebrés la XV edició del seu mercat medieval amb més d'un centenar de parades d'artesans i amb la mostra d'una trentena d'artesans d'oficis antics com el ferrer, el cisteller, el vidrier, entre altres. Cal destacar que enguany el mercat havia rebut més de 400 sol·licituds, fet que va fer que els organitzadors només escollissin parades amb productes elaborats totalment de forma artesanal.

Durant tot el cap de setmana els visitants van gaudir de cercaviles de grallers i xanques pels carrers, espectacles breus a càrrec del Grup Wigmar i els actors i actrius de la vila, música medieval del Llibre Vermell de Montserrat (s.XIV), entre altres activitats. Per la seva part, els visitants podien accedir fins al castell amb un tren turístic.

El portaveu del mercat, Miquel Bonet, va explicar que 'l'objectiu de la festa

és promocionar el poble i això s'ha complert'. Segons Bonet, les principals novetats d'aquest any eren les representacions teatrals interpretades pels veïns del poble, uns cavallets fets de fusta per als infants i els concerts que van oferir dos músics del poble a l'església parroquial, interpretant poemes del llibre vermell de Montserrat. Bonet va destacar que totes les activitats han tingut molt èxit. També va comentar que les representacions dels veïns van permetre reduir el pressupost del mercat de 50.000 a 35.000 euros i oferir igualment un gran nombre d'activitats amb molta qualitat.

D'altra banda, els assistents van poder visitar de forma gratuïta el museu del poble i van veure el castell ben il·luminat perquè el divendres 7 d'agost es va inaugurar la il·luminació d'aquest, obra que formava part de les últimes obres de restauració que s'estaven fent al castell.

El Pilar Torre de guaita de la Plana d'Urgell d'Almenara

El Pilar d'Almenara és una torre de guaita construïda cap als segles XI o XII pels àrabs. Està situat a la serra d'Almenara, un punt estratègic des d'on es divisa tota la Plana d'Urgell, la vall del Sió, i en dies clars fins i tot Lleida i la serra de Prades. L'any 1985 aquesta torre va ser declarada Bé Cultural d'Interès Nacional, distinció que la Generalitat de Catalunya atorga als béns més rellevants del patrimoni cultural català.

Text: Annabel Roca
Fotografia: Laia Pedrós

m memòria històrica

Característiques del Pilar

La torre de la serra d'Almenara destaca per la seva altura i grandesa: té quinze metres d'altura i set de diàmetre. A més, el mur té aproximadament un metre d'espessor, cosa que ha proporcionat al Pilar una gran força que segurament ha contribuït a mantenir-lo dempeus fins avui en dia. La forma de la torre és cilíndrica, i de dins és totalment buit. Pel que fa als materials, està feta amb pedra que segurament prové en la seva gran majoria de la mateixa serra on es troba la torre, a més de la serra del Montsec i de pedres segarrenques.

Funció

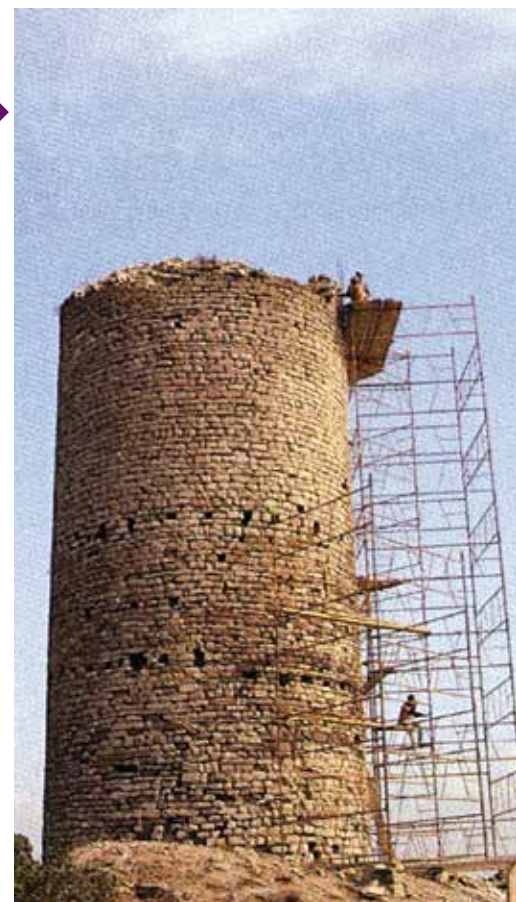
El tossal on s'enclava el Pilar té vora 500 metres d'altura sobre el nivell del mar. Això, sumat a l'altura de la torre, fa que es converteixi en un mirador perfecte de les terres dels voltants, de manera que en el moment de la seva construcció la convertia en una torre d'aguait perfecta per controlar els passos dels enemics. De fet, "Almenara" és un nom àrab que significa "torre de senyals".

Aquesta torre, i d'altres de contemporànies, les van construir els àrabs en els temps en què dominaven les terres ibèriques. Entre els segles VIII i XI els àrabs es van instal·lar a Catalunya amb missió colonitzadora, i aquest ti-

pus d'edificacions formaven part de les defenses militars musulmanes contra els eventuals atacs dels colonitzats. Tot i que l'any de construcció exacte del Pilar d'Almenara es desconeix, sí que se sap que es va fer cap als segles XI o XII.

A finals del segle XI manava a Lleida i a Balaguer el cadí islàmic Abou Soleiman, el nom complet del qual és Abou Ayoub Soleiman ben Mohamed ben Houd, un home valent i ambiciós que ja s'havia declarat independent a Lleida quan els àrabs de la nostra terra depenien jeràrquicament del rei-taifa de Saragossa. No content amb això, va declarar la guerra al rei aragonès i va prendre Saragossa.

No seria d'estranyar que una torre de guaita com és el Pilar d'Almenara hagués estat construïda per ordre d'un guerrer com Abou Soleiman, sobretot tenint en compte que la data aproximada de construcció del Pilar coincideix amb el temps en el qual Soleiman dominava i lluitava per les nostres terres. No s'ha guardat cap dibuix ni litografia d'aquest guerrer, de manera que no queden traces del seu aspecte físic. De totes maneres, sí que hi ha alguna obra escrita que en parla i que el presenta com un home "batallador, enèrgic i ambiciós".

Fotografia del 1988 durant la restauració

m memòria històrica

Construcció

L'antiguitat del Pilar fa que no tinguem testimonis de com es va construir. De totes maneres, de l'observació en podem deduir que va ser obra d'un enginyer militar i de paletes i manobres de la nostra terra. Segurament van utilitzar escales de corda i altres de fixes per anar pujant les parets rodones de la torre. L'argamassa deia ser feta de terra, guix i sorra. El pilar tenia a l'interior un dentat de pedres sortides que feien d'esglaó i facilitaven així l'ascensió dels sentinelles. L'escala que hi ha actualment a l'exterior és un afegit modern per tal de facilitar-hi l'accés.

El Pilar, testimoni de la nostra història. El fet que aquesta torre d'aguait hagi presidit les nostres terres durant tants segles ha fet que el Pilar es converteixi en un testimoni indiscutible de tots els trasbalsos que ha patit casa nostra en el curs de la història. Tenint en compte que fa uns mil anys que el Pilar vigila les nostres terres, ha vist de primera mà des de les guerres feudals fins al cop d'estat de Franco, passant per la Revolta dels Segadors, el sacrifici del comte d'Urgell, la guerra del 1714 contra les tropes de Felip V, la guerra dels carlins contra les tropes d'Isabel II, el cop d'Estat del general Prim, la Solida-

ritat Catalana, el naixement del President Companys i tants altres moments clau de la nostra història.

De fet, el Pilar tenia fa uns anys un gran esvoranc que alguns autors que han estudiat el pilar consideraven que havia estat causat per una canonada de les tropes franquistes el desembre de l'any 1938, quan avançaven cap a Tàrrrega després de la presa de Balaguer. En canvi, altres estudiosos consideren que aquesta versió és inversemblant, ja que en aquella zona no hi hagué cap combat, i d'altra banda sembla que els projectils que hi havia

en aquell moment no haurien estat capaços de perforar un mur de pedra d'un gruix com el del Pilar. Els autors que defensen aquesta segona posició consideren que l'esvoranc podia ser una porta primitiva que s'havia anat fent gran a causa de la caiguda de les pedres de la vora al llarg dels anys. El que sí que sabem del cert és que l'esvoranc va ser al Pilar fins l'any 1988; aquell any el Pilar es va restaurar i es van arreglar tant aquest esvoranc, que va arribar a ser de gairebé un metre quadrat, com altres danys menys greus causats pel pas del temps.

"La Mesquita"

A uns 200 metre del Pilar hi ha les ruïnes d'un edifici conegut popularment com "La Mesquita", a pesar que no té res a veure amb el lloc d'oració dels musulmans. Sabem que no es tractava d'una mesquita principalment perquè la capella no té ni la porta ni l'absis orientats cap a La Meca, requisit bàsic en temples islàmics. D'altra banda, en les restes que queden no es pot observar cap característica pròpia de l'art islàmic com podrien ser arcs semicirculars, voltes rodones o riquesa de decoracions. En realitat es tracta de les restes d'una ermita romànica dedicada a Sant Vicenç segons alguns autors i a Sant Salvador segons uns altres, construïda cap al segle XII.

El Pilar d'Almenara representa a dia d'avui un dels testimonis més emblemàtics de la nostra història, a més de ser un punt estratègic per veure el meravellós paisatge de les nostres contrades. D'altra banda, la restauració que s'hi va fer fa uns vint anys garanteix que el Pilar continuarà presidint la Plana d'Urgell durant molt de temps.

Agraïm la col·laboració de l'Ajuntament d'Agramunt i de l'Oficina de Turisme d'Agramunt per la documentació facilitada.

Bibliografia:

Pons, Lluís. Notícia d'Agramunt. Diputació de Lleida, 1990.
Bellmunt, Domènec. Vida i miracles del Pilar d'Almenara. El Llamp, 1984.

Marc Bonastre

Música

Marc Bonastre

Marc Bonastre és un targarí de 23 anys que el curs vinent començarà a estudiar un postgrau de música a la Universitat de les Arts de Berna, a Suïssa. Es va introduir al món de la música una mica per casualitat, simplement perquè a l'escola l'assignatura de música li anava bé, però poc a poc ha anat convertint aquesta afició en una professió i gairebé en una manera de viure. Toca l'oboè, l'oboè barroc i el corn anglès, i el postgrau que farà a Berna li servirà per perfeccionar aquests instruments.

Text: Annabel Roca
Fotografia: Marc Bonastre

Quins instruments toques?

Toco l'oboè, l'oboè barroc i el corn anglès. Els principals i els que més domino són l'oboè i el corn anglès, i amb l'oboè barroc m'hi he posat fa menys temps. L'oboè barroc és la "versió antiga" de l'oboè actual.

Com et vas introduir al món de la música?

Es pot dir que va se una mica per casualitat. Simplement, quan estudiava música al col·legi m'anava bé i m'agradava, però de petit no anava al conservatori ni estudiava música fora de l'escola. Un dia a casa vam sentir parlar de l'Escolania de Montserrat. No recordo ben bé com va ser, potser per la ràdio. Llavors els meus pares se'n van informar. Va ser aleshores quan em vaig començar a anar al Conservatori i a preparar-me per entrar a l'Escolania. Vaig preparar-me durant un o dos anys i després vaig anar cap a Montserrat, on a més dels ensenyaments bàsics que s'ensenyen a cada escola, es fan ensenyaments musicals més específics. Quan vaig tornar a Tàrrrega vaig fer el Batxillerat Musical, que de fet vaig començar a Tàrrrega i vaig acabar a Lleida. Després d'això ja me'n vaig anar a Mallorca, al Conservatori Superior de les Illes Balears, i allà va ser on tot va començar a ser més seriós. Vaig adonar-me de què hi ha realment en el món de la música i vaig començar a preparar-me molt més seriosament. He estudiat allà durant cinc anys, i m'he tret el títol de Grau Superior de Música, que és com una Llicenciatura. Aquest últim curs vaig haver de fer un recital com a treball de final de carrera, i em va sortir molt bé. Em van posar una Matricula d'Honor. També ha estat allà on vaig començar a plantejar-me continuar estudiant música i on vaig començar a buscar conservatoris o universitats on poder fer-ho.

Pel que dius, vas començar en el món de la música una mica per casualitat. El fet de no haver-te preparat des de petit ha fet que et fos més difícil treure't el Grau Superior de Música?

La veritat és que no, perquè a l'Escolania de Montserrat ens van posar a tots al mateix nivell. Allà vaig agafar una molt bona base i vaig arribar a un bon nivell. A l'Escolania vaig aprendre molt.

I després d'aquest èxit, què ve ara?

Aquest curs em vaig presentar a les proves del Conservatori Nacional de Música i Dansa a París, però a pesar que la primera prova em va anar molt bé no vaig aconseguir passar la segona. S'hi presenta molta gent d'arreu del món i només hi poden entrar una o dues persones; és molt difícil. Aquest any només va entrar una persona, i per exemple, a Suïssa, on m'han agafat, el meu professor també tindrà només dos o tres alumnes.

Després, un dels professors que tenia al conservatori de Mallorca em va recomanar que intentés entrar al Departament de Música de la Universitat de les Arts de Berna. El professor que hi ha allà havia estat alumne seu i vaig poder conèixer-lo personalment. Vaig anar a Alemanya per conèixer-lo i fer una classe de tot un dia amb ell. Després vaig anar a Suïssa, que és on hi ha l'escola, i allà em van fer una altra prova. Aquesta sí que la vaig passar; de fet el mateix dia ja em van dir que m'agafaven.

Així doncs, aquest setembre aniré cap a Berna per continuar preparant-me de manera professional. Durant l'estiu ja tinc feina a aprendre alemany!

"En aquesta carrera el punt més alt se'l marca cadascú"

Què faràs allà exactament?

Faré un postgrau de música que dura dos anys. Es diu Master of Music Performance, i es tracta sobretot de perfeccionar l'instrument. Segurament hi haurà algun complement teòric, com ara anàlisi, però quan entres a una d'aquestes escoles tot això ja ho has de dominar. Allà l'important és perfeccionar l'instrument. Un cop acabat això hi ha la possibilitat de continuar un any més per treure's el diploma de solista, però això només poden fer-lo els millors de l'escola, els que han tret millors notes durant el postgrau i que són realment bons. No sé si jo podré fer-ho o no, de moment m'he de centrar en aquests dos primers anys.

Dius que per entrar a l'escola de Berna ja has de dominar tots els components teòrics. Creus que ja domines tota la teoria relacionada amb la música i amb els tres instruments que toques?

No al cent per cent, però per treure's el Grau Superior de Música se n'ha de saber. A Berna hi vaig per perfeccionar l'instrument en sí i no tant per aprendre teoria.

I després de tant estudiar, quines sortides tens?

Amb el que he fet fins ara ja puc treballar en aquest món, però el Màster m'obrirà moltes més portes, és clar.. A Mallorca ja feia de professor al conservatori. També es pot

tocar en alguna orquestra o en un grup de cambra, ser solista, o muntar tu mateix alguna cosa... depèn molt del que t'agradi, del que tinguis ganes de fer, però com més formació tens més fàcil és.

Quin és el punt més alt en aquesta carrera?

Aquí el punt més alt se'l marca cadascú. Pot anar des de dedicar-se a la docència fins a entrar a alguna orquestra de renom, com per exemple, a la Filharmònica de Berlín.

I tu com et veus al futur?

Jo ara mateix simplement em veig tocant, tocant i tocant. Vull veure món, voltar i tocar aquí i allà. M'agradaria tocar, per exemple, en alguna bona orquestra. Si me'n canso, suposo que tornaré a la docència. Ja ho veurem.

Tens algun referent en el món de la música?

En Thomas Indermühle, el meu professor a Mallorca. Ell és un dels millors pedagogs i solistes reconegut a nivell mundial, i m'ha ensenyat molt. A més ha estat el professor de persones que ara són professionals realment molt bons del món de la música. Com he dit abans, el professor amb qui estudiaré ara a Suïssa va ser alumne seu.

Parles del teu professor i de la importància d'haver tingut professors bons. Creus que un músic que no hagi passat per l'escola pot arribar a un bon nivell?

Tenir bons professors és important. De fet, és per això que vaig anar a estudiar a Mallorca i no a Barcelona, perquè en Thomas és un dels millors pedagogs d'oboè que hi ha al món. Però crec que sí que es pot arribar a un bon nivell sense passar per l'escola, per què no. Suposo que és qüestió de posar-s'hi i sobretot de tenir-ne ganes. De totes maneres, també depèn molt de l'instrument que es toca i d'on es pretén arribar.

Quan vas decidir fer de la música una professió?

La veritat és que és una cosa que va venint a poc a poc. No hi ha un dia que diguis: "em dedicaré a això", o almenys en el meu cas no va ser així. Simplement ets jove, toques, t'agrada i veus que pots guanyar diners fent-ho. T'adones que pots guanyar-te la vida fent el que més t'agrada.

Quantes hores has de practicar cada dia?

En teoria s'hi hauria de dedicar entre sis i vuit hores cada dia, però arribar-hi no és fàcil! Fins ara la veritat és que no en feia tantes. A casa en practicava tres o quatre, però a part hi havia les hores que passava al conservatori com alumne i les que em dedicava a ensenyar. De totes maneres m'imagino que aquest any a Suïssa serà diferent i que hauré de practicar moltes hores. D'altra banda ara ja no caldrà que em dediqui gaire a les parts més teòriques de la música i tot serà practicar i anar perfeccionant.

Què creus que hauries fet si no t'haguessis dedicat al món de la música?

No en tinc ni idea, no m'ho havien preguntat mai, això! Suposo que faria alguna cosa que em permetés estar en contacte amb la gent, o alguna cosa relacionada amb els ordinadors, que també m'agraden. 🎧

FOC, SOROLL I GRESCA

Grup de Dimonis Foc i Foll de Bellpuig

El grup de Dimonis Foc i Foll de Bellpuig es va crear el 10 d'agost de l'any 1987, és a dir, enguany ha complert 22 anys. Aquesta entitat es va formar després que una colla de joves s'engresqués per recuperar la tradició catalana dels correfocs que durant la dictadura havia quedat oblidada. Per tant, el seu objectiu principal és mantenir aquesta tradició tan típica a Catalunya.

Text: Laia Pedrós
Fotografia: Dimonis Foc i Foll

En un primer moment la colla Dimonis Foc i Foll de Bellpuig estava formada per una vintena d'amics que es distribuïen la tasca de diables i tabalers. A més, s'encarregaven de dissenyar i teixir el seu vestuari.

Fa uns 12 anys el grup va patir una renovació, els fundadors van deixar pas a les noves generacions i actualment el grup compta amb mig centenar de membres, tot i que generalment no hi són tots en les diferents actuacions que realitzen. Cal dir que aquesta entitat ja està ben consolidada i ha realitzat sortides per tot Catalunya com Castellbisbal, Alpicat, Isona, Gerb, etc. i per la Franja i Aragó com Torrent de Cinca, Albalate de Cinca i Fraga. Cada any fan unes sis o set sortides i el preu de cada actuació pot ser molt diferent però generalment oscil·la entre els 1.000 i 1.200 euros.

Quan els Dimonis Foc i Foll de Bellpuig surten al carrer ho fan amb vuit dimonis, quatre o cinc músics i diferents malabaristes. Els primers són els encarregats de servir el foc als assistents i els músics es coneixen bàsicament pel nom de tabalers ja que la majoria toquen els tabals, uns instruments similars als tambors de cos i cercol de fusta amb membranes de pell. El seu paper és molt important perquè s'encarreguen d'animar els assistents i donar ritme al foc i als diables. Per la seva part, els malabaristes no apareixen en totes les actuacions però en les que ho fan juguen constantment amb el foc donant emoció a l'espectacle i oferint autèntiques filigranes als espectadors. Tot i que aquests són els personatges més destacats no s'han d'oblidar els carretillers, encarregats de portar la pirotècnia en un carro; l'estandard, el més alt i el que indica el camí a la comitiva; els encenedors, encarregats de marcar el ritme d'encesa i mantenir-lo; i la infermera que porta una maleta de primers auxilis per si ha d'atendre algun membre de la colla. Per exemple, l'actuació de la festa major de

Bellpuig consisteix en una cercavila tradicional a càrrec dels dimonis acompanyats per la Diablessa, en Llucifer, l'arcàngel Sant Miquel, els tabalers i els malabaristes. En acabar, fan un ball de diables que consisteix en una representació de la lluita entre el bé (arcàngel Sant Miquel) i el mal (dimonis). Amb un text fix que es va repetint cada any, per donar-hi solemnitat, i un text variable en forma de versots satírics que s'actualitza cada any. Els que tenen més èxit són els que tracten la política i la societat local. En l'elaboració d'aquests hi participen molts veïns de la vila.

Assaigs i nous components

Els Diables de Bellpuig no oblidem mai les noves generacions, així que creuen que sempre hi haurà gent disposada a conèixer el món del foc i dels diables tan desconegut per alguns i tan familiar per altres.

Si algú està interessat en formar part d'aquesta entitat s'ha de posar en contacte amb algun dels seus membres, ha de participar en alguna assemblea i uns dies abans del bateig de Foc se li fan totes les explicacions pertinents com: organització de la gent, seguretat, accidents, etc. L'interessat també ha de fer una lliçó pràctica.

Cal dir que els Dimonis Foc i Foll només assagen uns dies abans de la representació del Ball de Dimonis, mentre que el grup de tabalers es passa moltes nits d'estiu tocant i assajant perquè el dia de l'espectacle tot surti bé.

La Draca

Aquest ferotge animal és la femella del drac i pels bellputxencs és l'emblema de les festes en què actuen els dimonis.

La Draca es va construir l'any 1992 en el marc d'un camp de treball de joves durant aquell estiu en què restauraven els capgrossos i gegants de la Colla Gegantera de Bellpuig. Cal dir que la Draca fou un projecte personal del senyor Nona.

Al cap dels anys la Draca es va deteriorar i els anys 2005 i 2006 es va restaurar i es va tornar a presentar als veïns durant la festa major del mateix 2006. Actualment és un element del bestiari local que apareix esporàdicament en alguns actes. Com que la Draca no cap en el local que l'Ajuntament va cedir a l'entitat dels Diables, amb els versots s'ha convertit en un símbol de 'resistència' de la colla. 🍷

Agraïm la col·laboració del grup de Dimonis Foc i Foll de Bellpuig.

Jordi Auberni i Serra

Optimisme, un valor positiu

Sóc conscient que dels possibles lectors d'aquest comentari, més d'un el pot trobar agosarat, ja que els temps que corren no són potser els més adequats per parlar sobre l'optimisme; malgrat tot avui en parlaré.

El convenciment que les coses sortiran bé permet explorar fins on som capaços d'arribar. Aquesta actitud ajuda a aconseguir l'èxit. En una època com l'actual, plena de tempestes de tot tipus, des de l'economia fins a virus, etc., els optimistes tenen un blindatge especial que els protegeix contra les adversitats. Les preguntes són: On es pot adquirir l'escut protector de l'optimisme? Hi ha un component genètic en la nostra manera de gestionar l'adversitat? Molts experts en psicologia diuen que sí. Fins i tot hi ha qui diu que la cultura en la qual hem crescut pot incidir en el nostre grau d'optimisme.

Segons estudis fets no fa massa, asseguren que hi ha diferències considerables entre països, segons el propi tarannà dominant. Per exemple, els Estats Units es consideraven fins fa poc la panacea de l'optimisme, ja que el 78% de la població creia tenir un futur esplèndid per davant. En l'altre extrem hi tenim els japonesos, per qui el pessimisme és un signe de saviesa. En mig d'aquests dos casos hi ha la Xina. Aquest poble ha sabut conviure tradicionalment amb els reversos de la capritxosa fortuna. Això

fa que els xinesos siguin molt cauts quan les coses van bé, i paradoxalment esperen que les coses puguin canviar quan van malament. Crec que és una bona manera de procedir. Hi ha un proverbi xinès que pot servir per a tothom. És un cant a l'esperança i diu així: "Si en el teu cos hi poses una branqueta verda, s'hi pot posar damunt un ocell a cantar".

El principal argument de l'optimista és l'esperança. En cas contrari, el pessimista es manifesta proper a la desesperança. Esperança significa pensar que les persones som responsables i protagonistes dels nostres actes. Això vol dir un compromís ferm de cara a obtenir les metes desitjades. En segon lloc l'esperança ens ajuda a detectar, analitzar i valorar les possibilitats i els mitjans que tenim al nostre abast per obtenir els nostres objectius. Dit d'una altra manera, l'optimista no es rendeix mai i es veu capaç de tirar endavant perquè té l'esperança d'arribar a aconseguir el fi pretès.

La història està farcida de personatges que són un bon exemple per aprendre d'ells, ja que ni el desànim malgrat els fracassos viscuts els va portar a llençar la tovallola, com vulgarment es diu, tot gràcies a l'optimisme. Citarem el cas de Thomas A. Edison, l'inventor entre altres coses de l'electricitat. Edison va cremar milers de bombetes fins aconseguir-ne

una que mantingués més temps la llum. Doncs s'explica que en una ocasió el seu deixeble li va preguntar: "Mestre, com és que després de tants errors i tantes falles vostè segueix endavant per trobar la bombeta adequada?". L'inventor li va respondre: "Errors? Falles? No conec aquestes paraules. Només puc dir-te que ara tinc més de 950 fórmules de com no he de fer una bombeta." És una anècdota prou alligonant, tant de bo tots plegats moltes vegades sabéssim fer ús d'aquesta fórmula: d'altra manera anirien les coses.

Acabarem citant un altre personatge conegut per tothom, Einstein. Aquest gran savi deia que totes les persones utilitzem una ínfima part dels nostres recursos i capacitats. La cuirassa de l'optimista serveix justament per explorar fins on som capaços d'arribar, i a la vegada ens guarda i augmenta la nostra salut, ja que les estadístiques demostren que les persones positives estan menys exposades a malalties que les persones negatives.

Després de tot el que s'ha comentat crec que hem de fer el possible per sembrar optimisme; al cap i a la fi, amb optimisme serem més útils a la comunitat en general i a la família en particular, que prou falta fa.

P.D. Una regla d'or del gran filòsof Daniel Defoe: Desitjar el millor, tenir recel del pitjor, i agafar el que vingui.

subs-
criu-
t'hi

culturàlia

culturalia@centredisseny.com_973314698

Descobertes de l'entorn: Conill i Pujalt

(Anoia)

Text i fotografia:
Antoni Palou Català
Centre Cultural de Tàrraga

La descoberta d'avui ens portarà fins a la comarca de l'Anoia o també anomenada "Alta Segarra", situada geogràficament al centre del nostre principat; així doncs, desviant-nos de l'Eix Transversal, deixant enre-re el poble de Farran, arribem a Conill, un petit poble situat a quasi 4 km. de Calaf, on esmorzem. Situat dalt d'un petit turó, a 760 metres d'alçada, ens ofereix un sorprenent paisatge, amb la serralada del Port del Comte al fons, les crestes de Montserrat a la dreta i les serres de Pinós i Boixadors davant mateix. Aquest petit nucli depenent de Pujalt es troba molt ben restaurat, totes les cases són de pedra i els seus carrers costeruts i empedrats, guarnits amb plantes i flors, amb molts passos coberts, ens mostren aquests espais de ruralitat tan entranyables, testimonis impertèrrits del pas del temps i de la noblesa dels seus avantpassats. Ens ensenyen una casa rural, tota de pedra amb bigues de fusta, i que gaudeix de tots els serveis: Piscina, spa, jardí, sales d'estar amb llars de foc, habitacions, celler i contacte amb animals, que inviten a gaudir d'un cap de setmana diferent.

Ens desplaçem cap a Pujalt, i deixem els vehicles a l'inici del recorregut del Memorial de l'Exèrcit Popular; ens espera el guia, i després de recórrer les dues galeries subterrànies, el refugi i el polvorí, entrem al sector sud-oest

del campament. Aquest va ser creat la primavera de 1938, en plena batalla de l'Ebre, com a base d'instrucció de l'exèrcit popular de la República, enclavament estratègic situat a només 60 km. del front, i molt a prop de les grans ciutats de la rereguarda catalana; ens explica el guia que als prats situats al davant, es construí una zona esportiva amb pista d'atletisme, pista americana, camp de futbol, i un petit amfiteatre amb finalitats propagandístiques; iniciem la ruta muntanya amunt, per un camí reixat que s'endinsa dins el bosc d'espècies autòctones, roures, pins i alzines, camí que ens durà cap al campament. En primer lloc resseguim les tendes de campanya còniques, situades enmig del bosc i que allotjaven cada una uns vint soldats i el seu equipament; reprenem el camí assenyalat i més amunt, trobem les restes dels habitatges estables, on vivien els soldats encarregats de la logística del campament, en un dels habitatges reconstruïts, es veuen representades amb figures les tasques que cada un tenia. Dalt de la serralada, visitem les boques de refugi antiaèries, distribuïdes en un búnquer de guàrdia i municionament, i fins a sis boques o entrades als refugis, dels que només se'n conserva una en bon estat. El prat situat al davant, ens comenta el guia, servia per projeccions de cinema a l'aire lliure, i com us podeu imaginar, les projeccions d'aquell temps

es limitaven a documentals o films de propaganda per reforçar la moral de la tropa. Tornem a baixar i visitem la latrina, situada damunt d'un pou mort de més de cinc metres de profunditat, i el barracot de fusta, dels que se n'ha reconstruït un d'un total de vuit, ja que tots els altres foren incendiats en el moment d'abandonar la base. Aquí finalitzava la visita guiada, i pujarem cap al poble de Pujalt, valgui la redundància, on els estrets carrers també de pedra i els portals coberts són els trets definidors d'aquesta petita vila. Ens interessem per l'església parroquial de Sant Andreu, datada ja el segle XI d'estil romànic tardà, que amb el seu magnífic retaule, presideix el frontal, salvat miraculosament a la guerra civil; l'església fou cremada l'any 1936 i restaurada l'any 1938 com a "llar del soldat", obrint-hi finestres a l'interior, per dotar-la de més lluminositat; ja eren les dues del migdia, i anarem a Cervera a dinar.

La descoberta d'avui ha estat diferent, avui no hem caminat gaire però hem recordat una etapa de la nostra història recent, trepitjant escenaris que van ser testimoni de fets de trist record, que ha de servir-nos com a recordatori perenne de que mai això ha de tornar a succeir.

la cui-na

La Secció de Gastronomia del Centre Cultural us proposa per aquests mesos una nova recepta boníssima i molt fàcil de preparar. Us permetrà gaudir d'un postres que us introduirà a la dolçor de la Fira del Torró d'Agramunt. Us animem a provar-la i esperem que us agradi molt i la repetiu en diverses ocasions.

Les persones interessades a participar en les activitats que organitza la secció gastronòmica, cal que es posin en contacte amb Pep Vall, al telèfon 973 310 150.

Cruixent de festucs amb mel i mató

Ingredients per a 4 persones:

- 150 g de farina
- 150 g de mantega
- 150 g de sucre
- 5 clares d'ou
- festucs picats
- llavors de rosella
- 150 g de mató
- 500 ml de nata per muntar
- mel
- gelat de festucs

Preparació:

Poseu en un bol el mató i la mel i remeneu-ho amb una cullera. Quan estigui barrejat, poseu-hi la nata i continueu-ho remenant fins que quedi ben muntada. Deixeu-ho reposar a la nevera. Per fer la galeta de festucs, poseu en un bol la mantega i el sucre i remeneu-ho bé amb un batedor. Afegiu-hi les clares d'ou sense deixar de remenar. Quan estigui tot ben barrejat, poseu-hi la farina, remeneu-ho i deixeu-ho reposar una estona a la nevera. Estireu una tira de massa sobre un "silk pad", cobriu-la amb els festucs picats i les llavors de rosella, i coeu-la al forn 5 minuts a 175 graus. Quan estigui cuita, enrotlleu-la i deixeu-la refredar. Emplateu la galeta enrotllada, poseu-hi la mousse a dins, cobriu-la amb una bola de gelat de festucs i guarniu el plat amb una mica de mel i festucs picats pel voltant.

Preparació: 45'
Coccio: al forn
Dificultat: mitjana

l'Agenda'09

del Centre Cultural de Tàrrrega

OCTUBRE - DESEMBRE

15 OCTUBRE

Les tertúlies dels dijous. Tema a concretar.

25 OCTUBRE

Sortides a l'entorn: Sant Magí de la Bru-faganya

8 NOVEMBRE

Excursió cultural anyal a Barcelona: Visita cultural a la ciutat i assistència al musical de gran format, la bella i la bestia.

21 NOVEMBRE

Dissabte, gala dels premis Culturàlia. Al restaurant La Granja.

29 NOVEMBRE

Ciutat de Lleida. Itinerari Parc Mitjana. Horta de Lleida.

Acte musical a l'Auditori.

20 DESEMBRE

Sortides a l'entorn: de Claravalls a Tornabous. **DATA A DEFINIR.** La nit cultural del vi.

Recordeu!

El tercer dissabte de mes: mercat de les antiguitats i les arts.

per anunciar algun esdeveniment aquí
973 314 698

Llibres

www.llibres.cat

Novel·la

MAI NO ÉS TARD

Jordi Cervera
ARA LLIBRES

Un triangle amorós entre l'Andreu, la Marta i la Dolors. El descobriment de l'homosexualitat per part de la Marta i la Joana, d'edats molt diferents.

L'oposició de la família del Toni a la seva relació amb la Fina i al casament que ells desitgen i planegen. L'explosiva relació entre el Ramon i l'Empar... Aquest pot semblar un llibre com qualsevol altre, però no ho és. Jordi Cervera ha recollit onze històries reals que tenen com a

protagonistes homes i dones vells, madurs, gent gran. Un recull que trenca els tòpics i ens acostava a una realitat propera i desconeguda mitjanant 11 històries d'amor que centrades en la maduresa.

Novel·la

UN ANY AL PARADÍS

Andrés Iniesta
ARA LLIBRES

Aquest llibre, escrit en primera persona de mà del jugador del Barça Andrés Iniesta, explica com ha viscut l'any més emblemàtic de l'equip català: L'any en que ha guanyat la Copa, la Lliga i la Champions. És un relat íntim i personal en què, a més de rememorar moments de gran importància futbolística, com ara el famós gol que va marcar contra el Chelsea o l'arribada de Guardiola

al Barça, també desvela aspectes de la seva vida personal i moments difícils. A més, el llibre inclou fotografies, algunes de les quals són inèdites i fetes per ell mateix, i una epíleg escrit a mà pel mateix jugador.

agenda

OCTUBRE 09

octubre

Divendres Dia 2

Inici de la 18a. temporada de Cine Club La Locca: "Anticristo" de Lars Von Trier a 2/4 d'11 de la nit a Cines Majèstic (Av. Catalunya, 54). Preu: 5 euros. El realitzador danès Lars Von Trier, avsat a experimentar amb la tècnica cinematogràfica, s'endinsa ara dins el gènere del terror per abocar-hi les seves particulars obsessions sobre la moral i el sexe. Una parella immersa en el dolor i a punt de separar-se es retira a una cabana perduda enmig del bosc sota l'esperança que el contacte amb la natura solucioni els seus problemes. Però la situació, lluny de corregir-se, s'agreuja encara més.

Dissabte Dia 3

Les Diferents Cares de la Immigració 2009: Degustació de begudes naturals senegaleses a la cruïlla dels carrers del Carme i Santa Anna de les 11 del matí a la 1 del migdia. Tast de begudes típiques del Senegal com el bisap, el bui o el djidiar, totes elaborades amb productes naturals i sense alcohol. A càrrec de l'Associació Unió de la Comunitat Senegalesa de l'Urgell i la Segarra. Organitza: Ajuntament de Tàrraga.

Dissabte Dia 3

Jornades del Casc Històric de Tàrraga i Festa de Barri. Ruta secreta del Casc Històric a les 6 de la tarda des de la plaça Major, pregó de festa a les 7 de la tarda a la Biblioteca Central Comarcal i sopar i ball amb el grup Sarau 4 a 2/4 de 10 de la nit a l'Espai MerCAT. Organitza: Associació de Veïns del Casc Històric.

Diuenge Dia 4

Sortida del Club Ciclista Tàrraga. Sortida per carretera: Tàrraga - Granyena - Rubinat - Cervera - Agramunt

- Tàrraga (80 km). A 2/4 de 9 del matí, des de l'estació de Renfe. Organitza: Club Ciclista Tàrraga.

Diuenge Dia 4

Mercat mensual de segells, monedes i pins. Durant tot el matí al vestíbul del Teatre Ateneu (plaça Carme, 12). Cita interessant per a col·leccionistes on es pot trobar i intercanviar un ampli ventall de peces relacionades sobretot amb la numismàtica i la filatèlia. El mercat se celebra el primer diuenge de cada mes i esdevé un bon complement del Mercat d'Antiguitats i de les Arts, també amb caràcter mensual.

Diuenge Dia 4

Teatre infantil Fundació La Xarxa: "Les aventures de Tom Sawyer" amb La Remoreu Teatre a 1/4 de 7 de la tarda al Teatre Ateneu (plaça Carme, 12). Fundació La Xarxa ofereix una nova temporada d'espectacles adreçats als menuts de casa. El cicle proporciona estones de diversió alhora que desperta la imaginació dels infants. La temporada d'espectacles infantils a Tàrraga s'inicia amb aquesta adaptació teatral de la popular novel·la de Mark Twain. Tom Sawyer és un nen que viu i somia les seves pròpies aventures en un petit poblet a la vora del riu Mississipi amb el seu millor i inseparable amic, Huckleberry Finn. Tom i Huck viuran una aventura d'amistat i emocions que ens transportaran a un món màgic. Preu de l'entrada: 4 euros.

Diuenge Dia 4

Berenar de la Solidaritat de Mans Unides amb un espectacle d'escala en hi-fi a càrrec del grup de dones del Foment Popular de Butsènit d'Urgell. A les 7 de la tarda a l'Espai MerCAT (plaça de les Nacions Sense Estat). Organitza: Mans Unides de Tàrraga.

Dijous Dia 8

Les Diferents Cares de la Immigració 2009: Xerrada 'Al Mudawana, el Codi de família marroquí' a càrrec de la Sra. Dolors Bramon i Planes a 2/4 de 9 del vespre a la Sala de Plens de l'Ajuntament. Dolors Bramon i Planes (Banyoles, Pla de l'Estany, 1943) és una filòloga catalana. Doctora en filosofia i lletres (secció de filologia semítica) i en geografia i història per la Universitat de Barcelona, és professora titular del Departament de Filologia Semítica (secció d'estudis àrabs i islàmics) de la Universitat de Barcelona. Treballa en els camps de les minories religioses a Girona dins la Corona d'Aragó i del passat islàmic de les terres catalanoparlants des del punt de vista històric i filològic. Ha treballat també en el que fa referència a la geografia araboislàmica.

Dijous i Divendres Dies 15 i 16

Les Diferents Cares de la Immigració 2009: Projecte parcial comentada i debat sobre els documentals 'Cooperantes i Pobladores' de la Fundació Tus Ojos. En horari escolar a la sala d'actes de la Biblioteca Central Comarcal (plaça Sant Antoni, 3)

Dissabte Dia 17

Mercat de les Antiguitats i les Arts al carrer del Carme. Aquest Mercat se celebra habitualment el tercer dissabte de cada mes, de 5 de la tarda a 2/4 de 9 del vespre, al carrer del Carme, en ple centre de la ciutat. El mercat acull uns quinze parades amb tota mena d'articles relacionats amb les antiguitats i el col·leccionisme: mobles i utensilis antics, elements decoratius, monedes, segells, llibres, pel·lícules, pins, discos i fins i tot plaques de cava. Brocants i antiquaris es donen cita en aquest important punt de trobada del sector,

on també aprofiten per intercanviar el seu material. El mercat acumula ja dotze anys consecutius d'activitat, i un cop l'any es completa amb una trobada de cotxes antics. Organitza: Centre Cultura de Tàrraga.

Dissabte Dia 17

Representació de l'obra de teatre 'Hamlet' de William Shakespeare al teatre Ateneu (plaça Carme, 12) a les 10 de la nit. Preu: De 16 a 20 euros. L'obra la farà la companyia La Perla 29 sota la direcció d'Òriol Broggi. L'agrupació encara amb llibertat absoluta la revisió del text, però mantenint la fidelitat al geni del dramaturg anglès. El príncep Hamlet rep a la mitjanit la visita de l'espectre del seu pare, el rei que ha mort recentment. Vestit de dol, Hamlet es mostra dolgut pel casament precipitat del seu tiet Claudi amb la seva mare Gertrudis per accedir a la corona del regne. El fantasma li conta a Hamlet com en realitat fou assassinat pel seu propi germà i l'exhorta a la venjança.

Dissabte Dia 24

Les Diferents Cares de la Immigració 2009: Representació de l'obra de teatre 'Rosella' de la dramaturga Naima Zitan i produïda per Desenvolupament Comunitari i Sodepau. A 2/4 de 6 de la tarda al Teatre Ateneu (plaça Carme, 12). L'obra explica els importants canvis sobre el nou codi de família al Marroc.

EXPOSICIONS

Històries d'un viatge de l'artista Ester Bresolí. Reflecteix l'experiència personal de diverses persones que han hagut de desplaçar-se del seu país d'origen i que són els protagonistes de la història d'aquest viatge. Les persones immigrants han hagut d'abandonar país, família, història, identitat,

llengua... per adaptar-se a un entorn complex i en ocasions difícil. Lluny de l'estadística de les dades (números, ètnies, races, llengües, països, religions, cultures...) cada història apareix amb totes les seves vivències i el seu futur prometedor, incert i per una altra part amb la renúncia d'"un altre futur", el del seu origen, el de la seva terra. A través de les seves vivències, es vol expressar l'aspecte humà de la immigració i reflexionar sobre ell. Del 25 de setembre a l'11 d'octubre a la Sala Marsà (c. Vilanova, 1). Horari: De dilluns a diuenge, de 19 a 21 h. i diuenge també de 12 a 14 h.

Mostra de documents de Tàrraga "De la vila medieval a la ciutat del futur.

Tàrraga, un viatge a través de l'urbanisme". L'Arxiu Comarcal de l'Urgell presenta aquesta mostra documental sobre el desenvolupament urbanístic de Tàrraga entre els segles XIV i XXI, dins la celebració del 125è aniversari de l'atorgament del títol de ciutat pel rei Alfons XII, l'any 1884. L'exposició, titulada "De la vila medieval a la ciutat del futur. Tàrraga, un viatge a través de l'urbanisme" fa un seguiment cronològic de l'evolució urbanística de Tàrraga i l'elaboració dels principals projectes d'eixample del segle XX. Horari: De dilluns a divendres, de 10 a 14 h. Lloc: Arxiu Comarcal de l'Urgell (carrer de Les Sitges, 4).

Mostra de pintura i escultura d'Antoni Alsina Amils, "Un artista entre dos segles (1863 - 1948)".

El Museu Comarcal de l'Urgell, a Tàrraga, ha destinat una de les seves sales a l'obra de l'artista local Antoni Alsina Amils. Es tracta d'una mostra antològica amb caràcter permanent que inclou uns 110 peces: 90 pintures i 20 escultures. Tot i la major presència de pintura, la disciplina en què destacà notòriament Alsina Amils fou l'escultura, però bona part de les seves peces foren d'obra pública i per tant es troben actualment en parcs i jardins de diferents ciutats. El Museu Comarcal de l'Urgell recorda aquest llegat mitjançant la instal·lació de plafons amb fotografies gegantines de les esmentades escultures, completant l'esmentada exposició. La mostra, titulada genèricament Un artista entre dos segles (1863-1948), és el resultat d'un treball de recerca dut a terme per Albert Balcells, professor de la Universitat Autònoma de Barcelona, basat en el redescobrim i ampliació dels coneixements sobre la vida i la trajectòria professional i artística d'Antoni Alsina Amils. L'antologia s'acompanya d'un catàleg que es posarà a disposició del públic visitant. Antoni Alsina Amils (Tàrraga 1863 - Barcelona 1948) fou un escultor amb reconeixement a nivell europeu. El moment culminant de la seva carrera arribà a l'Exposició Universal de París, l'any 1900, on li fou atorgada la medalla d'or d'escultura amb el grup "Astúcia i Força", representant Samsó i Dalila. Avui en dia podem veure obres de l'escultor targarí en espais públics de Barcelona (Parc de Montjuïc i Parc de l'Espanya Industrial) i de Madrid (Parc del Retiro). L'exposició monogràfica reserva un espai especial a una sèrie d'escultures de ballarines andaluses, de singular valor per la seva captació del moviment, i recrea de forma fidedigna com era el taller de l'artista a la Ciutat Comtal. Horari: De dilluns a divendres, de 12 a 14 h.; dissabtes, de 12 a 14 h. i de 18 a 21 h. i diuenge i festius, de 12 a 14 h. Entrada gratuïta. Lloc: Museu Comarcal de l'Urgell (carrer Major, 11).

XII

edició Premis

culturàlia

El Centre Cultural de Tàrrrega convoca els Premis Culturàlia '09

La XII edició dels Premis se celebrarà el dissabte 21 de novembre a dos quarts de deu del vespre al restaurant La Granja de Tàrrrega amb un sopar-gala on s'entregaran els guardons als premiats.

Fins el 20 d'octubre 2009 es poden proposar al Centre Cultural persones o entitats nominades per aquesta nova convocatòria.

 centre[®]
de **disseny**

| disseny gràfic | imatge corporativa | catàlegs comercials | fotografia publicitària |

| publicacions periòdiques | video creació | disseny web | banners | hosting |

disseny estratègia missatge

| 25300 Tàrrrega | Av. Catalunya, 61, entl. 1a | T. 973 314 698 | F. 973 314 699 | cdisseny@centredisseny.com |